

GŁOS POMORSKI

Nr. 24 — Rok 5.

(GAZETA POMORSKA)

Numer niedzielny 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1.80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1.85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję nasza 2.05 Złp., wprost na pocztę lub w listowego miesięcznie 2.1 Złp., dla W. M. Gdańska 2.5 Złp. — pod opaską w Polsce 3.50 Złp., do Gdańska 4.00 Złp., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 szil. do Stanów Zjednoczonych 30 cent. W razie nieprzewidywanych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz — Konto czeków Gdańsk nr 1980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia i Połączenia: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 4-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 3-am. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 gr. y dla W. M. Gdańska wiersz m/m 4-lam w dziale ogł. 0.1 Złp. 3-d. wiersz m/m 3-lam przed tekstem 1.66 Złp. 3-d. w tekście 0.40 Złp. 3-d., za tekstem 0.31 Złp. 3-d. dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki dla r. m. ty zawierający 100% galwetki. Za ogłoszenia 30 procentów — Rachunki są natychmiast płatne. — Adm. strażnica nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Reklamsów nadawców nie zwraca się.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor: Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 30-go stycznia 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Wielka debata nad sprawą gdańską w Sejmie.

Wspomnienie pośmiertne dla ś. p. wicemarszałka Seydy. — Ogromna większość parlamentu wyraziła swoje oburzenie w sprawie Gdańska. — Rząd jest ścianom powagi chwili i odpowiedzialności z jaką mu przyjdzie do rozwiązania tego problemu zmierzać. — Gdańsk nie może być członkiem Ligi Narodów. — W Gdańsku pracują dla polityki odwetowej pruskiej — Ustąpiłość nasza dała złe rezultaty. — Co powiedział minister Skrzyński? — Wypadki ostatnie powinny powytkować odpowiednią taktykę. — O przyszłości sprawy gdańskiej sęcyduje prawo. — Prawo czy zła wola?

Warszawa, 28. I. (Pat.) Na wstępie dzisiejszego posiedzenia Sejmu p. marszałek wygłosił przemówienie, poświęcone pamięci ś. p. wicemarszałka Sejmu Zygmunta Seydy, podnosząc jego wysoką wiedzę fachową, stałość i konsekwencję oraz w końcu zaznaczając, że w kronikach Sejmu i w kronikach naszego ustawodawstwa nazwisko jego będzie miało piękną i zasłużoną kartę. Po słowie wysłuchali tego przemówienia, stojąc.

Po odesłaniu do komisji w pierwszym czytaniu kilka projektów ustaw, m. i. projektu ustawy o rozciągnięciu pomocy lekarskiej na nieetatowych pracowników kolejowych, Izba postanowiła na wniosek pos. Frostiga (kl. żyd.) odesłać z powrotem do komisji projekt noweli do ustawy o podatku dochodowym.

Następnie po referacji pos. Dębskiego (Piast) przyjęto w drugim i trzecim czytaniu projekt ustawy, ratyfikującej konwencję z Niemcami w sprawie obywatelstwa i opcji wraz z rezolucją pos. Hertza (NPR.), wzywającą rząd do zapewnienia opieki i pomocy państwowej oraz należytych mieszkań optantom polskim z Niemiec. Z kolei przystąpiono do wniosków w sprawie Gdańska.

Sprawozdawca pos. Dębski (Piast) uzasadnił wniosek większości komisji. Wniosek ten brzmi:

Z uwagi, że postanowienia traktatu wersalskiego, dotyczące Gdańska, powstały z uznania rozległych potrzeb gospodarstwa państwa polskiego, dla którego Gdańsk przy ujściu Wisły, należącej niemal w całości jej biegu do Rzplitej, stanowi jedyny dostęp do morza — że postanowienia te mają wyłącznie na celu zabezpieczenie Polsce w całej pełni tego dostępu w zakresie wszelkich obecnych potrzeb, jako też dla przyszłego rozwoju gospodarczego państwa polskiego.

Sejm stwierdza, że źródłem i określeniem polskich praw państwowych w Gdańsku są postanowienia traktatu wersalskiego, że władze W. M. Gdańska, przeciwstawiając ustawicznie i nieprawnie traktatowi wersalskiemu odmienne pojmowanie konwencji paryskiej, umowy warszawskiej i orzeczeń wysokiego komisarza lub własne samowolne postępowanie zmierzają stale do zważenia praw, przyznanych Polsce w traktacie wersalskim, że wysuwając obecnie wbrew wyraźnemu brzmieniu traktatu wersalskiego zupełnie dowolne pojęcie suwerenności państwa gdańskiego, starają się władze W. M. Gdańska we wszystkich dziedzinach dostosować do tego pojęcia stan rzeczywisty i usunąć prawa, przyznane Polsce traktatem wersalskim, że takie kilkuletnie już, stale

podkopywanie

traktatu wersalskiego jest podważaniem podstaw pokoju, którego Polska, unikając ze swej strony wszelkich zastrzeżeń i dążąc do załatwienia sporów w przewidziany sposób pokojowy, nie chce narażać i pragnie bronić w jego prawnych podstawach:

wzywa rząd do podjęcia kroków celem przeprowadzenia właściwego stanu rzeczy w całokształcie praw polskich w Gdańsku a tem samym istotnego zapewnienia Polsce dostępu do morza przez Gdańsk.

Pos. Dębski zaznaczył, że wypadki ostatnich czasów raz jeszcze uprzytomniły społeczeństwu polskiemu, że mamy do czynienia ciągle i stale z tą samą linią postępowania senatu gdańskiego, który szuka natchnienia we wszystkim, co jest wrogiem naszym interesom, a nie w traktacie i umowach. W. M. Gdańsk powołany jest w celu zapewnienia Polsce dostępu do morza, tymczasem stał się on

narzędziem

w walce z traktatem wersalskim.

Pos. Niedziałkowski (PPS.) w imieniu mniejszości Komisji przedstawia odrębne sformułowanie wniosku, wychodząc z założenia, że między Gdańskiem a Polską niema sprzeczności interesów i dlatego uchwała Sejmu winna silnie podkreślać, że Polska myśli jedynie o pokojowym załatwieniu zatargu.

Pos. Pluciński (ZLN.) podniósł, że bez sporów nie możemy wprowadzać w Gdańsku żadnego z naszych uprawnień i wysoki komisarz Ligi Narodów nie trzyma się przepisów prawnych i przekracza swoje kompetencje. Jeżeli rząd nie znajdzie odpowiednich sposobów, to prawa te w ogóle w życie nie wejdą. Stosunek wysokiego komisarza Ligi Narodów do generalnego komisarza Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie poczty był bezprawny.

Rząd nasz musi ostatecznie wprowadzić w życie te uprawnienia, z których dotychczas nie korzystał. W końcu mówca zwraca uwagę rządowi, że nastąpił moment poddania rewizji sprawy ustalenia stosunku odsetek z dochodów celnych między Polską i Gdańskiem, jako też że umowa ta zawarta na trzy lata, ekspirowała.

Pos. Stroński (Chrześc. Nar.) dowodzi na podstawie dokumentów i miarodajnych oświadczeń z czasów tworzenia W. M. Gdańska, że Gdańsk utworzony został jako Wolne Miasto dla zapewnienia Polsce dostępu do morza, a nie dla odrębnych swoich celów.

Co do kwestji suwerenności Gdańska, to porównując tekst traktatu wersalskiego z deklaracją o utworzeniu W. M. Gdańska, okazuje się jasno, że Gdańsk nie jest i nie może być członkiem Ligi Narodów.

W pismach senatu gdańskiego do naszego generalnego komisarza, jak również w pismach wysokiego komisarza Ligi Narodów do senatu gdańskiego, naszego komisarza generalnego nazywa się przedstawicielem dyplomatycznym państwa polskiego. Komisarz generalny dlatego jest przedstawicielem dyplomatycznym, że trzeba było, aby w Gdańsku był ktoś, komu by przysługiwały wszelkie prawa przedstawiciela dyplomatycznego, ale z tego nie wynika, że to ogranicza w czemkolwiek jego stanowisko jako zwierzchnika urzędów polskich, działających na terenie W. M. Gdańska. Jeżeli odbiera mu się tytuł, przyznany przez państwo polskie, to możemy dojść do tego, że on będzie pisał do p. Sahma: Panie wójcie. To będzie jednak zabawa, ale Gdańsk powinien pamiętać, że mało jest na świecie zabaw bezpłatnych. Polska chce z Gdańskiem żyć w zgodzie, ale nie da go sobie wydrzeć ludziom, którzy tam pracują nie dla Polski, nie dla Gdańska i nie dla pokoju europejskiego, lecz dla polityki odwetowej pruskiej.

Pos. Rudziński (Wyzw.) przyłącza się do wniosku większości i oświadcza, że incydent obecny jest niestety odosobniony i że należy go rozpatrzyć z punktu widzenia wielkich linii politycznych. W Gdańsku krzyżują się wielkie linie naszej polityki zagranicznej z liniami wrogów Polski. Polska bez Gdańska istnieć nie może jako niepodległe państwo, a to od razu daje klucz do zrozumienia tendencji niemieckich i po części rosyjskich na terenie sprawy gdańskiej. Dotychczasowa nasza ustąpiłość dała ujemne rezultaty. Nie wynika z tego, abyśmy wzywali rząd do mobilizacji, ale stwierdzamy, że ostateczne posunięcia rządu były słuszne i celowe i że rzecz dojrzała w najwyższym stopniu do tego, by rząd zasadniczo ujął całe zagadnienie i wykorzystał wszystkie wpływy dyplomatyczne i polityczne, aby te rzeczy doprowadził do należytego sprecyzowania.

Z kolei zabiera głos p. min. spraw zagr. Skrzyński: **MINISTER SKRZYŃSKI O PRZYSZŁOŚCI SPRAWY GDAŃSKIEJ.**

Przez usta przewodniczących stronnictw ogromną większość tej Izby wyraziła swoje oburzenie, swój sąd swoją wolę. Wypadki świeżo w pamięci będące bez względu na znaczenie, jakie posiadają, jako symptomatyczny objaw poważnej choroby, nurtującej organizm polsko-gdańskiego współżycia, to oburzenie nadto uzasadniają sądy, usprawiedliwiają i wolę napiętą do działania — tłumacza.

Panowie przewodniczący stronnictw w wymownych słowach uprzytomnili tej wysokiej Izbie, a zarazem i światu, jak czuje i rozumie Polska wówczas, kiedy zo-

(Dokończenie na drugiej stronie.)

464 „Rosita“? w Orle
Braterstwo romanskie.

Grudziądz, 29 stycznia.
Na światło dzienne obrad parlamentu francuskiego wpłynęła sprawa nader ważna, mogąca zadecydować o stosunkach pomiędzy Francją a Włochami; co więcej: nie mogąca pozostać bez wpływu na ukształtowanie się stosunków wewnątrz państwa włoskiego.

Jest to sprawa emigrantów włoskich w Tunisie, których jest dwa razy więcej od Francuzów, bo 90 tysięcy na 45 tysięcy Francuzów.
Sprawa powyższa zawsze była dla obu państw drażliwa, pomimo tego, że od roku 1896 istniała konwencja włosko-francuska, regulująca stosunki w tym kierunku. Konwencja ta zapewniła poza innymi Włochom prawami prawo zachowania przynależności narodowej. Tak stan rzeczy trwał do roku 1905, kiedy to nominalnie wygasła moc obowiązująca konwencji. Wobec tego jednak, że trudno było zawrzeć drugą, pocichu trzymano jej się do roku 1919, a i potem jeszcze odnawiano na trzy miesiące, aby w razie potrzeby zerwać każdej chwili.

Trzeba dodać nawiasem, że w czasie tym ważyły się we Włoszech dwa wpływy reprezentowane z jednej strony przez zwolenników germanofilskiej polityki — z drugiej przez Mussoliniego.

Sprawa tuniska nabrała ostatecznie zapalnego charakteru dopiero w roku 1921, kiedy to zupełnie niedwuznacznie w dekreście Republiki Francuskiej zaznaczono, że każdy, urodzony w państwie tunetańskim z rodziców rezydentów tunetańskich, jest Francuzem. Już pomijając triumf włoskich germanofilów, krok ten ostatecznie zadecydował o zaostrzeniu stosunków włosko-francuskich, chociaż i teraz jeszcze włoskim poddanym okazywano więcej przywilejów niż innym narodowośćiom.

Poincarea z Mussolinim prowadził w kwestji tej rokowania i pertraktacje, które po dojściu do władzy lewicowego gabinetu Herriota przerwały się siłą faktu.

Narodowy rząd Mussoliniego, jak było do przewidzenia, nie mógł zgodzić się na wynarodowienie 90 tysięcy Włochów. Zrozumiał to doskonale Herriot, że Mussolini z tej rzeczy gotów jest uczynić kwestię zasadniczego znaczenia — więc też w odniesieniu do Włoch wręcz odmienne zajęł stanowisko, niż przedtem.

Nawiązano powtórnie rokowania, a Herriot odpowiadając na interpelację posła Mornaud w tej kwestji w tonie nieprzychylnym Włochom oświadczył:

„Pozwólcie mi powiedzieć — oświadczył Herriot — iż niesłusznym było niedocenianie wysiłku ludu włoskiego w ostatniej wojnie. Narod ten bardzo wrażliwy i z zazdrością strzegący swej chwały przystąpił do wojny w momencie straszliwym, w którym znane już były wszystkie okropności wojny. Włochy weszły w konflikt z całą odwagą; spełniły wspaniałe zadanie. Jeśli Francuzi leli krew na polach Magenty i Solferino, my nie zapomniemy nigdy, iż krew włoską przelewała się też na francuskiej ziemi.“

Oznaczałoby to w każdym razie wielki spryt Herriota. Zdawać on sobie musi doskonale sprawę z tego, że we Włoszech starcia dwóch prądów istnieją dalej i od rozwiązania kwestji tunetańskiej może zależeć zwycięstwo wpływów francuskich.

Ubieganie się o zwycięstwo tych wpływów datuje się od chwili podjęcia rokowań pokojowych.

Mussolini od pierwszej chwili objęcia rządów grał rolę raczej w stronę Francji, czego dał dobitny wyraz na konferencji w Londynie, a co się jeszcze dobitniej zaznaczyło w kwestji zagłębia Ruhry i potępieniu biernego oporu Niemiec.

Włochy, trzymając się państw sprzymierzonych, upominały się o uznanie ich zasług w wojnie światowej. Istotnie uznanie to musiało przyjsć prędzej czy później, gdyż jest faktem niezaprzecznym, że interwencja Włoch zadecydowała w pewnej mierze o zwycięstwie. Po załatwieniu konfliktu o Fiume i po nawązaniu za radą Poincarego ugodowych stosunków z Jugosławia, Włochy zyskały ostatecznie zupełne poparcie Francji.

Pozostawała sprawa Tunisu.

Obecnie i ona wchodzi w stadium likwidacji. Upadałaby więc ostatnia przeszkoda w wymianie sprzymierzonych stosunków pomiędzy Francją a Włochami.

baczy jasno, że zagrożony jest ten punkt, ten dogmat, który jest kamieniem węgielnym, na którym opiera się sklepienie dzisiejszej Europy, a którym jest traktat wersalski.

Rząd stojąc wobec tego stanu faktycznego, wytworzonego przez długi szereg aktów prawnych i zdarzeń, stani, który dla sumienia i woli narodu wydaje się być nie do zniesienia i nie do usprawiedliwienia, jest świadomy powagi tej chwili i tej odpowiedzialności, z jaką mu przyjdzie do rozwiązania tego problemu zmierzać, środki wybierać, taktykę ustalać, i to pod podwójnym przemożnym naciskiem nieublaganej logiki zdarzeń i nieublaganej logiki zła, które tylko zwykłe zło i niezgodę robi, a z drugiej strony pod naciskiem tej woli, wypowiedzianej jasno przez ciała ustawodawcze na prawie oparte i prawa tworzące.

Nie jest obecnie ani chwila, ani miejsce, abym ja z mej strony prawne wypowiadał uzasadnienie zbytniej słuszności naszej tezy. Nie po to wszedłem na trybunę, abym się miał rozwodzić nad dawniejszą lub bezpośrednią przeszłością stosunków polsko-gdańskich, ale raczej nad bezpośrednią tych stosunków przyszłością.

O tej przyszłości decyduje prawo. Prawo istniało dotąd, a jednak było niemocne wobec złej woli. Otóż dzisiaj niewątpliwie jasnym się stało dla wszystkich, którzy są stróżami traktatów, gwarantami pokoju i ładu światowego, że konieczna jest nowa sprężysta procedura, która wykaże albo słuszność norm prawnych w życiu codziennym, albo złą wolę, którą trzeba będzie złamać. Bezkarność nie może i nie będzie zagwarantowana bezprawnie.

Uini w nasze prawa, świadomi naszej siły moralnej, znając ścisłość węzłów gospodarczych, łączących Gdańsk z nami, w pokoju i ze stanowczością zmierzać będziemy do celu, którym jest zlanie się ducha, tego specyficznego ducha W. M. Gdańska z duchem traktatu wersalskiego.

W tych słowach niema groźby, jest tylko stwierdzenie, nad którym senat wolnego miasta winien się zastanowić, że wolność, każda wolność, nawet wolność W. M. Gdańska opierać się musi na prawie, od którego zależy wolność. Wbrew prawu jest swawola i z tą potrafi się zmierzyć majestat prawa, majestat Rzplitej. (Brawa.)

W głosowaniu przyjęto bardzo znaczną większością wniosek większości komisji. Następnie bez dyskusji przyjęto porawkę senatu do noweli do ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Pos. Rudziński uzasadniał konieczność przypomnienia rządowi obowiązku poinformowania opinii społeczeństwa o przebiegu rokowań nad konkordatem między Polską a Rzymem.

Wreszcie Sejm zgodził się na zaproponowany przez komisję budżetową regulamin obrad tejże komisji, mającej na celu przyspieszenie prac nad uchwaleniem budżetu na rok 1925.

Bez wyznaczenia terminu następnego posiedzenia obrady zakończono. Zawieszenie plenarnych posiedzeń Sejmu nastąpiło w tym celu, aby czas ten mogły wykorzystać w swoich pracach komisje.

Senat przyjął rezolucje proponowane przez komisje spraw zagranicznych i wojskowych.

Na posiedzeniu Senatu z dnia 28 bm. przystąpiono do sprawozdania komisji spraw zagr. i wojskowych o wnioskach sen. Buzka (Piast), Kiniorskiego (ZLN) Woźnickiego (Wyzw.) i in. w sprawie przyspieszenia budowy floty handlowej, przyspieszenia budowy portu w Gdyni, oraz do dyskusji nad całością spraw gdańskich. Jako sprawozdawca zabrał głos sen. Buzek, który w dłuższym przemówieniu uzasadniał rezolucje, proponowane przez komisje, a wzywające rząd:

1. aby zniósł wszelkie ulgi, forytywne przywóz i wywóz przez Gdańsk, 2. aby w myśl art. 208 i 242 konwencji warszawskiej zarządził natychmiastowe usunięcie krzywdzącego Polskę podziału cel i w magal podziału wpływów z cel wedle ilości głów mieszkańców, 3. aby nie robił poza istniejącymi już prawnie zamówieniami w Gdańsku żadnych zakupów, ani obstalunków na potrzeby kolei, położonych na terenie Polski, 4. aby przyspieszył budowę portu w Gdyni i złożył bezzwłocznie projekt ustawy, zabezpieczającej szybką budowę polskiej floty handlowej, 5. aby utworzył możliwość w najkrótszym czasie połączenie kolejowe z Gdynią przez terytorjum Rzplitej, 6. aby niezwłocznie wobec wzrastającego przemysłu towarów monopolowych od strony

Gdańska wzmocnił na granicy polsko-gdańskiej straż akcyzową i dodał jej do pomocy Policję Państwową, 7. aby wobec notorycznego popierania przemysłowców przez celnych urzędników gdańskich urządził dla towarów adresowanych z zagranicy do Polski stację odlenia na terenie Polski, a równocześnie zorganizował kontrolę należytego cienia towarów przez władze gdańskie, 8. aby zwrócił szczególną uwagę na wrogą propagandę zagranicą w sprawie Gdańska. Sprawozdawca kończąc, stwierdził, że w przeszłości Gdańsk był lojalny względem Polski.

W r. 1813 rada miejska Gdańska błagała Europę, aby wcieliła miasto do Polski, a nie do Prus. Pragnęlibyśmy, aby i obecnie Gdańsk przestał się czuć częścią nacjonalistyczną Prus i był lojalny wobec Polski.

Rezolucje te przyjęto en bloc. Następnie po referacie sen. Sedleckiego (PPS) przyjęto drobne zmiany do projektu ustawy o pomiarowaniu morskich statków handlowych. Po sprawozdaniu sen. ks. Albrechta (Chrz. Dem.) przyjęto w brzmieniu sejmowym ustawę o ratyfikacji konwencji z Niemcami w sprawie opieki i obywatelstwa.

Następne posiedzenie dnia 4 lutego o godz. 4 popoł.

Sprawa zawarcia nowej umowy zbiorowej w przemyśle górnośląskim.

Robotnicy górnośląscy żądają podwyżki płac. — Pracodawcy natomiast domagają się obniżenia zarobków o 10 procent.

Katowice, 28. 1. (Pat.) W dniu 28 b. m. odbyło się wspólne posiedzenie przedstawicieli zespołu związków robotniczych i związku pracodawców wielkiego przemysłu w celu zawarcia nowej umowy zbiorowej, mającej obowiązywać od 1 lutego 1925 r.

Zespół pracy zawodowych związków robotniczych postawił wniosek, przewidujący ogólną podwyżkę zarobków dla wszystkich kopalń i hut o 5%, motywując to wzrostem drożyzny. Oprócz tego zażądał zespół pracy dodatku wyrównawczego dla hut metalowych w wysokości 35%, dla kopalń 25%, a dla robotników w hutach którzy nie są zatrudnieni w pracy akordowej w wysokości 35%. Żądanie dodatku wyrównawczego opiera się na tem, że dzisiejsze zarobki są w stosunku do za-

robków w lutym 1924 r. o 20—25% niższe, a oprócz tego zarobki robotników w innych państwach przy tym samym czasie pracy i przy tej samej wydajności przewyższają zarobki robotników w województwie śląskim o 25—35%.

Związek pracodawców wielkiego przemysłu na wyższym posiedzeniu przedłożył wniosek, domagający się obniżenia zarobków w wysokości 10% wogóle a na rewir południowy (Pszczyna i Rybnik) o dalsze 5%.

Ponieważ posiedzenie to nie doprowadziło do ugody, zespół pracy związków zawodowych robotniczych zwrócił się do komisji pojednawczej i przedstawił jej powyższe wnioski, prosząc o rozstrzygnięcie sporu.

Położenie na Kresach Wschodnich.

Do 1 kwietnia granica zostanie obsadzona przez oddziały Korpusu Ochrony Pogranicznej.

Wilno, 28. 1. (PAT.) Dziś odbyła się w delegaturze rządu konferencja prasowa, na której delegat rządu p. Raczkiewicz udzielił przedstawicielom miejscowych pism informacji o sprawach administracyjnych, gospodarczych i t. d. P. delegat oświadczył, że kwestia podziału wewnętrznego Ziemi Wileńskiej ma być zala-

twiona w najbliższym czasie. W kwestji obsadzenia granicy przez oddziały Korpusu Ochrony Pogranicza p. delegat zaznaczył, że całkowite obsadzenie zostanie prawdopodobnie przeprowadzone do dnia 1 kwietnia b. r. i będzie się rozciągało powiatami i na całe województwo.

Zjazd przedstawicieli sejmików powiatowych.

Warszawa, 28. 1. (PAT.) Doroczny zjazd przedstawicieli sejmików powiatowych odbędzie się w dniu 2 i 3 lutego w sali rady miejskiej w Warszawie.

Wszelkie przygotowania do zjazdu prowadzi biuro zjazdu (Warszawa, Nowy Świat 21), które organizuje również podczas zjazdu wystawę prasy samorządowej.

Rokowania polsko-czeskie.

Warszawa, 28. 1. (PAT.) W Min. Kolei obraduje komisja kolejowa polsko-czechosłowacka, która opracowuje klauzulę transytową mającą wejść do

traktatu handlowego polsko-czechosłowackiego. Wiadomości, które się ukazały ostatnio w pismach o przerwaniu obrad komisji są nieścisłe.

Pat i Patachon
w „ORLE“

O pomoc dla bratniego narodu w walce z germanizmem.

W Poznaniu odbyło się w dniu 26 bm. zebranie grona osób, zaproszonych w celu narady nad sposobem dopomożenia bratniemu narodowi serbsko-łużyckiemu w walce z Niemcami. Niemcy, jak wiadomo, wyężdżają obecnie wszystkie siły, aby zetrzeć z oblicza ziemi tę resztę Słowian Połabskich.

Zebraniu, które trwało parę godzin, przewodniczył ks. sen. Stychel. Postanowiono przyjąć Łużyczanom z pomocą realną przez założenie organizacji, która by utrzymywała stały kontakt z działaczami łużyckimi i dopomagała przy wydawaniu książek i czasopism. Wreszcie organizacja miałaby na celu, kształcić w szkołach polskich nowe zastępy ludzi, którzyby mogli dalej kontynuować pracę odrodzeniową i przeciwstawić niemieckiej brutałości siłę narodową i kulturalną.

Podczas obrad wyloniła się szeroka dyskusja, z której wynika, że ludność serbska na Łużycach od wielu lat nie maleje, ale również i nie przyrasta, wynosi ona około 150—160 tysięcy.

Jeżeli jednak odjąć od tego ludzi nieświadomych lub słabych duchowo, którzy w zetknięciu się z kulturą niemiecką, zapominają o swym języku, to rzecz prosta liczba Łużyczan mocno stojących przy narodowości zmniejsza się znacznie. Szczególnie krwawym dla ludu serbskiego jest emigracja do miast, gdzie odrazu stykają się z ogromną przewagą pierwiastku niemieckiego nawet w takich ośrodkach ruchu łużyckiego, jak Budziszyn, Chociebuż etc. i pod wpływem tegoż, oraz na skutek prześladowań, etc., zrzucają z czasem język ojczysty i asymilują się ze swymi prześladowcami.

Łużyce dzielą się na Górne i Doine, z których ostatnie językowo bardziej są zbliżone do Polski, natomiast pierwsze do Czech. Część Łużyc Górnych znajdują się w Saksonji i jest katolicka, reszta zaś protestancka. Przed wojną katolicy korzystali z pewnej pomocy Czech. W Pradze specjalne seminarjum duchowne dla kleryków Łużyczan, które teraz już nie istnieje, przyczyniło się do tego, że pierwsza część Łużyczan nabierała znaczny zapas sił i umiejętności w walce z germanizmem.

Inaczej było z Serbami protestantami, którzy byli pod opieką pastorów specjalnie wychowanych na ten cel przez rząd pruski, by przy pomocy kościoła zgermanizować ludność.

Po wojnie stosunki się pogorszyły a ruch narodowy częściowo się wzmógł. W r. 1920 rozpoczęto wydawnictwo dziennika „Serbskie Nowiny“. Prócz tego wychodzi szereg czasopism katolickich i ewangelickich, zawodowych i dla dzieci i istnieje kilkadziesiąt stowarzyszeń oświatowych, które walczą o sprawę narodową.

Po wysłuchaniu uwag, zebrani doszli do wniosku, że należy wstąpić do założonego towarzystwa słowiańskiego jako oddzielna Sekcja Łużycka, aby w ten sposób przyjąć z pomocą bratniemu narodowi w walce jego z germanizmem.

Poselstwo sowieckie w Warszawie szuka kontaktu z ludnością.

Bolszewicy nie tracą nigdy okazji szczepienia swych hasel wśród ludzi, z którymi przychodzi się im zetknąć.

Poselstwo sowieckie w Warszawie również nie chce stracić okazji. Szuka więc sposobności, aby urobić pewne warstwy w duchu hasel bolszewickich.

Dotychczas jednak wszelkie próby nawiązania stosunków spełzły na niczem.

Nie zrażając się tem niepowodzeniem poselstwo sowieckie wpadło na nowy pomysł, a mianowicie urządziło dla swoich urzędników lekcje języka francuskiego, francuskiej literatury i postanowiło zaprosić za dobrem wynagrodzeniem panie z towarzystwa. Naturalnie amatorów na to stanowisko brak.

Telegramy.

W DNIU 2 LUTEGO BĘDZIE NAUKA W SZKOŁACH.

Warszawa, 29. 1. (AW.) Min. Oświaty wyjaśnia, że projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej przewiduje w dniu 2 lutego naukę w szkołach.

AUTONOMJA SZKÓŁ AKADEMICKICH.
Warszawa, 29. 1. (AW.) Senacka Komisja oświatowa wydała rezolucję tyczącą ustawy o szkołach akademickich, a zapewniającej im odpowiedzialną autonomję.

FIRMY GDAŃSKIE PRZEMYSŁAJĄ TOWAR DO POLSKI.

Gdańsk, 28. 1. (AW.) Stwierdzono tu istnienie wielkiego szmuglu tytoniu, spirytualji i cukru do Polski. Jedną z firm gdańskich dostarczała miesięcznie jednemu z odbiorców w małym mieście Pomorza za 10 tys. dolarów cukru i czekolady.

UROCZYŚCIÓSTWO WRĘCZENIA ST. ŻEROMSKIEMU NAGRODY LITERACKIEJ.

Warszawa, 28. 1. (Pat.) W poniedziałek dnia 26 bm. wręczył kierownik Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. p. dr Zawadzki Stefanowi Żeromskiemu pismo, przyznające mu nagrodę literacką Min. W. R. i O. P. za dzieło „Wiatr od morza“. Przy wręczeniu p. kierownik Ministerstwa wygłosił przemówienie, na które odpowiedział p. Żeromski.

Po uroczystości nastąpiła uroczysta pogawędka o obecnym stanie szkolnictwa, w czasie której p. Żeromski wyraził ochęć bliższego zainteresowania się rozwojem szkolnictwa.

Amerykański system propagandy.

Mówią, że historia kołem się toczy, może to i prawda, przynajmniej w pewnych przejawach życia społecznego. Weźmy np. handel w czasach starożytnych i pierwszych zaraniach średniowiecza oparty był on na organizacji targowej i handlu wędrownym.

Nie klient szedł do kupca, ale kupiec z towarami na plecach chodził od domu do domu od kraju do kraju i w ten sposób pozbywał swój towar. W średniowieczu i czasach nowszych sytuacja się radykalnie zmieniła, rzemiosło organizuje się w cechy. Kupiectwo z wędrownego przekształca się w osiadłe, stale przebywające w jednym miejscu. Sklepowi jest mało, każdy kto pragnie coś kupić wydeptuje stałą i ciężką do miejsca pobytu kupca, kupiec dba tylko o jakość i cenę towaru. Idei sprawiedliwych zarobków pielęgnują cechy.

Aliści nowa zmiana w kalejdoskopie przejawów życia ludzkiego, sklepów jest coraz więcej, powstaje wielki przemysł i związane z nim rozwój lokomocji, życie staje się bardziej nerwowe, zmiennie. Stałej klienteli kupcy mają coraz mniej, w walce konkurencyjnej muszą współzawodniczyć o klientów.

Targi, które w czasach nowszych zupełnie podupadły, obecnie na nowo odżywają. Są to już jednak przeważnie targi próbek i pokazowych eksponatów.

Ale co ciekawsze następuje odrodzenie się wędrownego kupiectwa, które cały swój kramik noszą na plecach, względnie tak jak morawscy kupcy wożą go na taczkach.

Sam spotykałem w Poznaniu francuskich i angielskich agentów chodzących z materiałami po bogatszych domach. Te samą procedurę uprawiają żydów, chcąc w ten sposób pobić tutejsze kupiectwo.

Ale jak zanieść do mieszkania każdego klienta cały obrzydliwy współczesny magazyn? — co staje się obecnie ze względów dobrze prosperującego przedsiębiorstwa konieczne — otóż i ta procedura, pozornie niemożliwa, staje się dzięki cudownemu wprost wynalazkowi prasie i propagandzie prasowej zupełnie możliwą.

Przyjrzyjmy się, jak to się robi w Ameryce. Otóż tam w tym kraju zamorskim każda firma, chcąc jako tako propaerować, musi się reklamować.

Z większej części rodzaju towaru, które kupiec ma na składzie, robi się tam małe rysunki lub fotografie z małymi dopiskami jakości i ceny przedmiotów, zespół takich małych rysunków, umieszczonych na jednej olbrzymiej stronie gazety codziennej — wiemy, że rozmiar gazet amerykańskich jest znacznie większy, — w zupełności zastępuje przeglądanie tych rzeczy w sklepie.

W Ameryce nikt nie traci czasu na szukanie sklepu, w którym ma się zamiar uczynić zakup, nawet na oglądanie w tym magazynie nikt sobie pozwolić nie może.

W Ameryce czas taki ceni się powyżej złota.

Tam wszyscy ludzie, robotnicy, urzędnicy, rzemieślnicy i t. d. pragnąc jakąś rzecz kupić, otwierają swój dziennik, który abonują, poczem oglądają olbrzymie reklamy, złożone z dużej ilości wspomnianych rysunków lub fotografii, wybierając to, co im jest potrzebne — w gazecie nie w sklepie — poczem na drugi dzień idą do tego sklepu i żądają tego towaru który już we wczorajszym numerze swej gazety wybrali.

Omawiana przez nas ewolucja — powrót do handlu targowego i wędrownego w tej odmiennej szacie — występuje ogólnie także na gruncie poznańskim i grudziądzkim.

Przeciętny człowiek, spędzający cały dzień w pracy nie ma i u nas czasu na łazenie po sklepach i gapienia się na wystawy, dlatego każdy z chęcią udaje się do tego sklepu, o którym już coś się dowiedział z anonsu umieszczonego w dzienniku.

Oczywiście i u nas tutejszy kupiec nie może wlaść cały swój magazyn na plecy i jazić z nim od domu do domu, z zapytaniem, czy czasem kto czego nie kupi

STEFANJA ADWENTOWSKA.

SYN.

Powieść.

(7)

Zdziwiło go to niezmiernie. Czuł wyraźnie, iż Nuna chce mu coś powiedzieć i nie był pewien, czy potrafi postąpić właściwie by jej pomóc i jednocześnie by nie zrazić jej zaufania. Bardzo pragnął żyć się z nią bliżej ale dziś właśnie czuł się więcej niż zwykle zmęczony, bo spodziewali się deszczu, może nawet burzy, więc pośpiesznie zwozili żłty łan pszenicy.

Dzień był parny, już od południa zanosilo się na burzę, w pokojach na dole było duszno, to też Zbigniew z pewnym zadowoleniem wszedł do przestronnej sieni. Po szerokich dębowych schodach wysłanych grubym chodnikiem wszedł na pierwsze piętro i skręcił w lewy korytarz. Tu mrok panował już zupełny, bo małe okienka z witrażami przesączały zaledwie słabe, kolorowe światła.

Zapukał ostrożnie do drzwi pokoju siostry.

Żadnej odpowiedzi.

Zapukał drugi raz. Tym razem odpowiedział mu przytłumiony głos.

— Można. —

Wszedł cicho i rozejrzył się w mroku.

— Czemu tak pocienku siedzisz? To mówiąc przysunął się do stoliczka, gdzie zawsze stała lampa, lecz Nuna zatrzymała go szeptem.

— Nie zapalaj. —

Nastroj tego pokoju zaczął na niego działać. W milczeniu zbliżył się do pianina. Usiadł, otworzył, ale nie zaczął grać, tylko myślą szukał w przestrzeni innej, dalekiej, błyskotliwej myśli.

Znów ten cichy, dziwnie matowy głosował się z roku.

— Graj Zbyszku.

Poruszył go niezwykły, głęboki akcent bólu w tym głosie, udał jednak, że nie zwrócił na niego uwagi i w

Prasa gdańska a bojkot polski.

Gdańsk, 28. I. (AW.) Dzienniki niemiecko-gdańskie występują gwałtownie przeciw groźbie polskiej bojkotu Gdańska i liczą na to, że Liga Narodów stanie w tym wypadku w obronie Gdańska. Poza to pisma stwier-

dzają, że w Polsce wytworzyły się tendencje rewizji stosunków polsko-gdańskich, oraz rewizji umów dotychczasowych.

Polski wynalazek w dziedzinie techniki wojennej.

Warszawa, 28. I. (AW.) „Przegląd Wieczorny“ donosi, że wczoraj odbył się na dziedzińcu gmachu M. S. Wojsk. pokaz nowego czołgu, który jest wynalazkiem kapitana Karnasiewicza. W nowym czołgu wprowadzono ulepszenia dzięki czemu uzyskano szybkość 12 km. na godz. zamiast dotychczasowych 7-miu. oraz zmniej-

szono hałas w czasie ruchu czołgu ze względu na to, że ataki czołgów przgotowywane bywają w nocy. Nowy wynalazek polski stanowi bardzo ważny krok naprzód w dziedzinie techniki wojennej. Pokazowi przysłuchiwał się liczni generałowie.

Wielkie demonstracje przeciwko reakcji w Niemczech.

Berlin, 28. I. (AW.) Podczas wielkich demonstracji przeciw reakcji w Niemczech które urządził socjalistyczny związek do znaczących starć między członkami związku „Znak Rzeszy“ a komunistami. Dzienniki komunistyczne i lewicowe ostro krytykują zachowanie się policji podczas tych starć. Policja nie tylko nie pospie-

szyla z pomocą republikanom, lecz zachowała się zupełnie biernie. Zdaniem tych dzienników komuniści zasługują na bezwzględne zwalczanie, albowiem powodują walki uliczne posługując się nożami, jak dowodzą tego rany które otrzymali republikanie.

Komunistyczny magazyn broni w Berlinie.

Berlin, 28. I. (Pat.) „Vorwärts“ donosi z Kolonii, że policja wykryła tam w jednym z domów wielki komunistyczny magazyn broni i amunicji.

Rozwój floty handlowej w Niemczech.

Do rozwoju przyczynia się również pożyczka amerykańska.

Paryż, 28. I. (AW.) „Matin“ z zaniepokojeniem zwraca uwagę, że tonaż niemieckiej floty handlowej rośnie znacznie szybciej niż francuskiej. W grudniu roku 1924 warsztaty okrętowe we Francji kończyły budowę okrętów handlowych ołbicznych na 197 tys. ton. W tym samym czasie Niemcy budowały już 375 tys. ton. Handlowa marynarka niemiecka zaczyna skutecznie konkurować z francuską na rynkach europejskich, a zwłaszcza na Północy a nawet w ostatnich czasach za-

notowano niepokojące fakty przenikania kapitałów niemieckich w ukrytej formie do francuskich firm okrętowych.

Do rozwoju niemieckiej floty handlowej przyczynia się również pożyczka zawarta w Ameryce w wysokości 50 milionów marek zł. ofiarowanych pewnemu konsorcjum niemieckemu, które przeznaczyło je na rozbudowę floty handlowej.

Dymisja prezydenta i marszałka sejmu litewskiego.

Kowno, 28. I. (PAT.) Prezydent Litwy ks. Tuomas podał się wczoraj wieczorem do dymisji. Marszałek sejmu litewskiego ks. kanonik Staugaitis złożył również swój urząd ma bowiem otrzymał infule bis upi. Na miejsce Staugaitisa został wybrany ksiądz Bystrach, dotychczasowy minister oświaty. Jako następcę ks. Bystracha wymieniają redaktor Jokantasa z chrześci-

jańskiej demokracji. Kurs dotychczasowej polityki w sejmie ma być utrzymany, to znaczy, że chrześcijańska demokracja nie dopuści do kompromisów sejmowych przedstawicieli bardziej opozycyjnych. Te kardynalne zmiany rządowe na Litwie stoją w związku z odbytym w tych dniach zjazdem partji chrześcijańsko-demokratycznej.

Ale może, a nawet powinien — w przeciwnym razie grozi nam bankructwo — oprzeć się na już głęboko ohmyślanych wzorach amerykańskiej reklamy. Wszak procedurę handlu

wędrownego w zupełności zastępuje reklama w poczytnym piśmie, na której umieszcza się większą ilość rysunków lub fotografii, zdjętych z przedmiotów, które się ma na sprzedaż zespół takich wzorów jest niejako odbiciem wnętrza całego sklepu.

Trzeba pamiętać, że to odbycie rozchodzi się w olbrzymiej ilości i zagłada zarówno pod dach bogacza jak i strzechę biedaka.

J. Kruszewski

ciszy tego mrocznego pokoju popłynęły półgłosne, majestatyczne dźwięki sonaty Bethovena.

Andante płynęło wolno, rytmicznie jak kołysanie wierzchołków drzew; jak nocny wiatr, ciche jak lot sowy, jak zjawy. Subtelny, delikatny motyw przeplatał się z wolna w akompaniamencie równych jakby poruszeń wiosła. Przeplatał się... zcichiał i ginał... Po chwili szepcót tajemniczych wraca, wypływa znowu w innej formie, nie jak marzenie, które nas obejmuje w wszechwładne ramona cichego upojenia, lecz jak wspomnienie cudnego, szczęśliwego snu.

Coraz bardziej melodia się rozstrzuwa, jak mgły rozlewa i maleje, wreszcie kona dwoma cichymi akordami jak westchnieniem.

Nagle — z ciszy po minionym blasku księżycy wychylają się migotliwe światełki. Błędne, irytujące, zwojne, jak strach w ciemną noc.

Jakieś szepoty, namowy...

Czarne postacie stare, pochylone, krzywe, pełną ze świstem, pełne lęku i niepokoju. Szepc ich złowroźny rozplywa się w szmer cichy, w kregach miesięcznego światła na spokojnej wodzie. Toną lęki, troski, zgrzyoty, wyrzuty...

Słychać jakieś westchnienia ulgi.

Wola silna opanowuje rozterkę i płynie cudowna, głęboka melodia spokoju.

Jakaś łagodna kobieca ręka kładzie ciszę na strokanem czole i myśl usypia.

Lecz wtem zrywa się wiatr! —

Ze świstem zgarnia suche liście, pędzi tumany skłębionego kurzu. Zakolysały się drzewa, przebiega niespokojny szum i dreszcz.

Prędzej, prędzej! —

Dalej, wyżej — melodia porywa, ponosi. —

Chwilami słychać ciche głosy zastanowienia w tym szalonym huraganowym locie.

Czemu?

Lecz los nie pyta! —

Porywa wszystkich co mu na drodze stoją, rwie naprzód, targa widmy. —

Dalej, dalej! —

Lecz głosów coraz więcej tych, które wątpią. —

Co z tego, że lecmy wciąż w górę?

Co z tego pędu, lotu? — Co z tego?

Potem mowi wspomnienie:

— Tak było dobrze, cicho, — przewija się myśl ni-
kla i jasna jak mimona księżycowa noc.

— Tak było cicho i jasno. —

— Tak dobrze było. —

Ale wicher je usłyszał — zgłusza je, dławi mocą, przemocą, gwałtem. Cisza na zblakane jasne, ciche myśli brutalną noc i ciemność. —

Zbigniew grał, a za oknami zrywały się pierwsze groźne podmuchy burzy. Od czasu do czasu wiatr uderzał o szyby, tak iż brzęczały fałszywym sykiem. Chwilami blade odległe błyskawice rozjaśniały mrok pokoju, a po nich następowało groźne warczenie.

Melodia szalała — konała.

Jeszcze kilka końcowych, zawrotnych pasażów wicherowych, oszalałych, aż znuzona, stargana myśl opada bezwładnie w czarne błędno, co raz nżej, niżej, bez pamięci. Jeszcze akordy wielkie, ciężkie, jak jakieś straszliwe amen nad historią świata. —

Amen — i cisza.

Zbigniew opuścił ręce na kolana i z głową pochyloną siedział długą chwilę w milczeniu.

Nagle przez okno lunęła oślepiająca, zielona błyskawica, wdarła się pod spuszczone powieki i zgasła, a momentalnie po niej runął pierwszy bliski grzmot i jął przewalać się po niebie.

Nuna krzyknęła i skuliła się bez ruchu w rogu kanapy. Zbigniew wstał, szybko zamknął okno i usiadł obok siostry. W milczeniu ogarnął ją ramieniem i jak wylękle dziecko przytulił do siebie. Drżała, Ignąc do niego całym ciałem.

Burza szalała. Co chwila zalewała pokój żrącym światłem błyskawic. Gromy waliły bliskie, nieokielzane z druzgocącą potęgą.

Długa chwila błyskawice zagasty i gromy umilkły, słychać było delikatny, jakby zduszony poszum galezi za oknami. Szum ten wzmagal się powoli, rósł, potężniał, szumiał konarami, liśćmi jak nadchodząca powódź. — W tem wiatr zmienił kierunek, skręcił się, wpadł w szczyt narku i zginał. Zaległa absolutna ci-
sza. —

Pogrzeb ś. p. red. Konstantego Dąbkowskiego.

Spój kolego spokojnie w grobie — o ten spokój wieczny modlił się wczoraj dla ś. p. red. Dąbkowskiego wszyscy tak przed poł. w kościele jak i następnie na cmentarzu.

A pogrzeb ś. p. Zmarłego był dowodem sympatii, uczczenia i żalu, jakie śmierć przedwczesna Zmarłego wywołała.

Już przed 3 zgrupować poczęła się publiczność. Przed domem żaloby stanął oddział Straży pożarnej z wieńcem, czcząc w ten sposób swego członka honorowego, „Sokół” pod sokolim swem godłem z prezesem okręgu dyr. Samolińskim, również z wieńcem, a w końcu przeważała cześć personelu technicznego „Druk. Pom.”, wśród której widniały wieńce od dyrekcji „Druk. Pom.”, od redakcji i administracji obu pism, nakładem „Druk. Pom.” wychodzących i od personelu technicznego.

Zgromadzili się też pp. prezydent miasta Włodek z członkami magistratu i rady miejskiej z wicepr. Rady p. Jakubowskim. Był przedstawiciel p. wojewody naczelnik Wydziału powiatowego p. radca Stefański. Z korpusu oficerskiego zauważyliśmy pp. p. Vogla i kot. Niewiadowskiego. Licznie stawiła się też miejscowa i zamiejscowa brat dziennikarska z prezesem syndykatu pomorskiego p. red. Teską z Bydgoszczy oraz senjorem dziennikarzy red. Rakowskim na czele.

Liczenie reprezentowany był też świat kupiecki z prezesem Związku Tow. Kup. p. Marchlewskim na czele, dalej świat przemysłowy i rzemieślniczy z prezesem Izby rzemieślniczej p. dyr. Grobelnym oraz szereg przedstawicieli dalszych społecznych organizacji i towarzystw tak męskich jak i kobiecych.

Na końcu nie chcemy nie zaznaczyć udziału przed-

stwičili dzielnej naszej policji, która wobec prasy tak życzliwie zajmuje zawsze stanowisko.

Egzekwie u trumny odprawił ks. dziekan Dembek w asyście ks. ks. kur. Borowskiego, prof. Rogalskiego, Dahlmana i Pastwy.

Ks. dziekan prowadził też w asyście wyżej wymienionych księży pochód żałobny aż na cmentarz.

Z domu trumny wynieśli kol. dziennikarze oraz pracownicy „Drukarni Pomorskiej”.

I szedł pochód poważnie poprzez całe miasto, aż u wrot wiecznego spoczynku uniosły się pienia żałobne duchowieństwa, wprowadzając Zmarłego już na ostatni spoczynek.

Otoczono grób gęstym kołem, by po modłach żałobnych eksportujących księży złączyć się w wspólnej modlitwie i wspólnym śpiewie „Witaj Królowo”.

Jeszcze gródka ziemi na trumnę, serdeczny wyraz współczucia dla wdowy i dzieci i powoli wśród zapadającego mroku, na który cienie rzuciły pałace się pochodnie eskorty straży pożarnej, rozchodzono się z smutnym uczuciem, że odszedł na rychło jeden z tych, który mógł społeczeństwu wiele jeszcze oddać ze Siebie.

Spój tedy spokojnie, ś. p. Konstanty, my o Tobie w modłach pamiętać będziemy, byś światłości doznawał wiekuistej.

Dość należy, że ogrodnictwo miejskie wykonało kwiatowe dekoracje żałobnego pokoju, w którym spoczywał ś. p. red. Dąbkowski, firma zaś stolarska p. Maciejewskiego przy ul. Groblowej wykonała techniczną dekorację jako też zorganizowała przewiezienie zwłok ś. p. Zmarłego.

Słuszna kara za oczernianie godności kapłańskiej.

W ubiegły piątek dnia 23 bm. toczyły się przed tutejszym Sądem Powiatowym rozprawy przeciwko p. Jarmundowiczowi z Grudziądza. Swego czasu rzucał p. Jarmundowicz na wień w Szynwałdzie na duchowieństwo katolickie obelgi i oszczerstwa, że ono np. gnębi lud pracujący, nie wierzy w to, czego naucza, kupowało za złoto i srebro złożone na rzecz Skarbu Polskiego swym krewlakom łamy i folwarki. Za to musiał teraz na wniosek prokuratora przed sądem odpowiadać. Przebieg procesu wykazał, że wszystkie te oskarżenia miotane na

duchowieństwo z nienawiści a pochodzące z głów zatrutych socjalizmem są ciężką zniewagą godności kapłańskiej. Sad po przesłuchaniu świadków zwrócił uwagę na obciążające okoliczności i skazał oskarżonego na 6 miesięcy więzienia, ogłoszenie wyroku w prasie i na ponoszenie kosztów postępowania.

Wynik tego procesu winien chyba wszystkich lekkomyślnych przekonać, że nie można bezkarne szarpać czci i sławy duchowieństwa katolickiego.

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Piątek 30 stycznia Martyny panny, Wschód słońca 7 48 zachód 4 40 Wschód księżycy 10 40 zachód —

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr 28 i pir.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

Na Chełmińskim przedmieściu w kancelarii parafialnej (ul. Bydgoska nr. 10) w poniedziałki i czwartki od 4—5.

W Tarlinie, w szkole we wtorki i piątki od godz. 4 — 6.

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedzielę i święta od godz. 11—2.

—** Z okazji śmierci ś. p. redaktora Dąbkowskiego otrzymaliśmy szereg tak ustnych jak i piśmiennych dowodów współczucia od czytelników, towarzystw, władz i ich kierowników z p. prezydentem miasta Grudziądza oraz p. wojewodą dr. Wachowiakiem na czele, którego przedstawiciel p. radca Stefański brał osobiście udział w pogrzebie.

Zechcą wszyscy na tej drodze przyjąć nasze szczerze podziękowanie, tem głębsze, że w współczuciu ich widzimy namiętnie nie tylko dla pracy publicystycznej ś. p. Zmarłego, ale pracy dziennikarsko - publicystycznej w ogóle.

—** I w Grudziądzu nie będzie święta M. B. Gromniczej. Ks. dziekan Dembek donosi nam: Poniedziałek przyszyły 2-go lutego — dzień Oczyszczenia Matki Boskiej — nie jest urzędowym świętem kościelnym. Aby jednak wszystkim, co pragną w ten dzień być w kościele ułatwić udział w nabożeństwie — odprawia się Msze św. o godz. 7, 8, 9 i ostatnią o godz. 10-ej podczas której też święcenie gromnic się odbędzie.

—** Prosimy wszystkich zaproszonych gości o punktualne stawienie się na bal Czerwonego Krzyża dnia 31-go stycznia, t. j. w sobotę, gdyż tańce rozpoczną się o godz. 22-ej. Dajmy dobry przykład i nie spóźnijmy się

—** Zarząd Towarzystwa Rodzicielskiego uczniów Gimnazjum Klasycznego ogłosił do publicznej wiadomości, że w sobotę dnia 31. 1. 1925 r. o godz. 5-ej popoł. odbędzie się w auli gimnazjum klasycznego (ul. Stenklewicza 24) Walne Zebranie tegoż Towarzystwa z następującym programem:

1. Zagajenie; 2. Sprawozdanie Zarządu z dotychczasowej działalności; 3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 4. Wybór nowego Zarządu; 5. Referat p. prof. Piwowarczyka p. t.: „Młodzież szkolna a dom rodzicielski”; 6. Wolne głosy.

Na powyższe zebranie zaprasza uprzejmie i członków Towarzystwa i wszystkich rodziców uczniów gimnazjum klasycznego.

—** Konferencja wywiadowcza. Dyrekcja Gimnazjum klasycznego uwiadamia interesowanych, że w sobotę dnia 31-go stycznia 1925 r. od godz. 4—5 popoł. udziałem będzie w auli zakładu (Stenklewicza 24) Grono Nauczycielskie informacji o postępach i zachowaniu się uczniów. Dyrekcja wyraża ocze-

408 **Mary Piekford w „ORLE”**

kiwanie, że w interesie młodzieży zechca wszyscy P. P. Rodzice porozumieć się z Gronem nauczycielskim i w oznaczonym wyżej dniu i godzinie przybędą do gimnazjum klasycznego.

—** Nieuczciwa służąca. Wczoraj wieczorem wybuchło u pp. W. Z., zamieszkających przy ul. Koszarowej, nieporozumienie pomiędzy panią domu a kucharką Barbara Włeczorek. „Podenerwowana” służąca podziękowała w rezultacie za „ten marny kawałek chleba i grosza”, opuszczając wieczorem dom pp. Z. Ale czy to wskutek roztargnienia, czy też w pośpiechu, zabrała „niechcąc” jeden garnitur srebrny, dwa złote pierścionki oraz 1 parę lalkerek pani domu. Oczywiście, że więcej się już u pp. Z. nie pokazała, a dokąd uciekła, tego również nie wiadomo. Jednakowoż pp. Z. wszczęli energiczne poszukiwania za sprytną złodziejką.

—** Do członków Czerwonego Krzyża. Wszystkich członków Czerwonego Krzyża, którzy jeszcze nie uiszcili składek za ubiegły półrocze 1924 r. prosimy o wniesienie takowej do dn. 1 lutego br. gdyż inaczej nie mają prawa głosu na walnym zebraniu. Wpłaty przyjmuje oddział Czerw. Krzyża, biuro ulica Stara nr. 1 codziennie od 10-ej do 1-ej.

—** Znaczniejsze kwoty na cele P. L. O. P. P. (Ligi Obrony Powietrznej Państwa). Zanim Zarząd P. L. O. P. P. ogłosił szczegółowe sprawozdanie z dotychczasowej działalności, które jest już w przygotowaniu, a w którym zostanie podany wykaz wszelkich dochodów i rozchodów tak w Zarządzie P. L. O. P. P. jako też w Oddziałach Powiatowych i Miejskich oraz kołach miejscowych, poczuwa się już teraz do obowiazku podania do publicznej wiadomości znaczniejszych kwot, które w ostatnich czasach na rzecz P. L. O. P. P. wpłynęły.

Na pierwszym miejscu wymienić należy z największym uznaniem Wydział Powiatowy w Chełmnie, który na cele obrony powietrznej Państwa uchwalił 15 tysięcy złotych polskich subwencji, a z tego wpłacił już gotówką pierwszą ratę w wysokości 4000 złotych, dając piękny przykład zrozumienia sprawy tym Wydziałem Powiatowym na Pomorzu które dotąd na powyższy cel żadnej jeszcze subwencji nie uchwaliły.

Od Zarządu Oddziału Miejskiego P. L. O. P. P. w Grudziądzu wpłynęło 3000 złotych, (co z poprzednio wpłaconą kwotą 3500 zł. czyni razem 6500 złotych), od Zarządu Oddziału Powiatowego w Chojnicach 1431,01 zł., od p. starosty dra Szczepańskiego w Wąbrzeźnie 1000 złotych, tytułem wkładek i datków na P. L. O. P. P. w tamtejszym powiecie, od Wydziału Powiatowego w Grudziądzu 1000 złotych subwencji, oraz 5000 złotych zebranych w „Tygodniu Obrony Powietrznej Państwa”.

Specjalne uznanie i podziękowanie należy się nauczycielstwu szkół powszechnych pow. toruńskiego, które na rece p. J. Monarskiego z Grzywny złożyło ze swych skromnych dochodów na rzecz P. L. O. P. P. kwotę 455 złotych.

IV. Wieczór dyskusyjny CHRZEŚĆ. DEMOKRACJI

odbędzie się

jutrzejszego piątku o godzinie 7 1/2 w Ogródku Pałacowym przy ul. Strzeleckiej (lokal p. Dominikowskiego).

Na porządku dziennym:

Referaty z obrad Rady Naczelnej. O udział członków i sympatyków prosi Zarząd.

—** Doroczne Walne Zebranie Inwalidzkiej Spółdzielni Spożywców sp. z o. o. w Grudziądzu odbędzie się w środę, dnia 11 lutego br. o godz. 7-ej wieczorem w biurze Związku Inwalidów Wojennych z następującym porządkiem obrad:

1. Sprawozdanie Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Rady Nadzorczej z przedłożeniem bilansu z roku 1924; 2. Wybory; 3. Powzięcie uchwał co do zreorganizowania Spółdzielni Inwalidzkiej itd.; 4. Wolne głosy.

—** Z Wisły. Wodostan rzeki wynosił dziś rano t. j. w czwartek pod Grudziądzem 1,05 mtr powyżej zera. Sytuacja pod każdym względem nie zmieniła.

—** Z kroniki policyjnej. Podczas ostatniej doby aresztowano w naszym mieście 2 osoby celem odstawienia do domoprawy w Chojnicach, 2 osoby za nielegalne przekroczenie granicy polsko - niemieckiej i 1 osobę za pijaństwo; razem 5 osób, w czem 3 mężczyzn i 2 kobiety.

—** Podziękowanie Włemożnemu P. sen. Szychowskiemu za bezinteresowne wystawienie plenipotencji, której koszt wyniósł 150 zł. składa serdeczne podziękowanie Sekretariat T. C. L.

—** Z Koła Oficerów Rez. w Grudziądzu. Walne zebranie członków Koła Ofic. Rez. w Grudziądzu odbędzie się dnia 11 lutego br. o godzinie 19,30 w kasynie 64 p. p.

Za Zarząd: (—) Dr. Zwiernicki.

RUCH TOWARZYSTW.

—(rt) Walne Zebranie Tow. Gimnastycznego „SOKÓŁ” w Grudziądzu odbędzie się w środę dnia 4 lutego o godz. 20-ej w auli Gimnazjum Klasycznego przy ulicy Stenklewicza. Na porządku dziennym między innymi:

Uzupełniające wybory Zarządu, wybory Komisji Rewizyjnej i Sądu Honorowego oraz sprawozdania Zarządu.

Wszystkich członków uprasza się o punktualne przybycie a członków zalegających z opłatą składek za rok ubiegły o zapłacenie takowej przed Walnym Zebraniem. Człom!

Zarząd Tow. Gimnastycznego „Sokół” w Grudziądzu.

(—) Samoliński, prezes.

—** Bal oficerów polcji. Dnia 10 lutego br. odbędzie się w salach Dworu Artusa w Toruniu pod łaskawym protektorem W. Pani Wojewodziny D-rowskiej Wachowiakowej Bal Korpusu Oficerów Policji Państwowej Województwa Pomorskiego. Będzie to od czasu zorganizowania Policji Państwowej pierwsza zabawa wyższych funkcjonariuszów, którzy w ten sposób pragną zbliżyć się towarzysko do szerszych warstw społeczeństwa pomorskiego. Cel ten — jako też zamiar sponsorowania funduszu na wdowy i sieroty po poległych i zmarłych funkcjonariuszach policji zacheci prawdopodobnie wszystkich zaproszonych do jak najliczniejszego udziału w tej zabawie, nad której uświetnieniem pracuje nsiłnie komitet

—(rt) Bal Koła Oficerów Rezerwy. Koło Oficerów Rezerwy w Grudziądzu urządza w niedzielę dnia 1 lutego br. w salach 64 p. p. przy ulicy Lipowej P. 1. Zabawa zapowiada się dzięki uprzejmości korpusu ofic. 64 p. p. oraz firmy Strug i Korzeniowski bardzo świetnie. Do komitetu honorowego raczyli łaskawie przystąpić pierwsi przedstawiciele władz mianowicie pp. gen. dyw. Ładoś, gen. dyw. Kasprzycki, prez. miasta Włodek, starosta Ossowski. Czysty zysk przeznaczono częściowo na sierociniec wojskowy. Początek punktualnie o godz. 9-ej. (462)

Komitet balowy.

—(rt) „Wieczór Dyskusyjny” Zw. Lud.-Narodowego Koła w Grudziądzu odbędzie się w czwartek dnia 29 bm. o godz. 8-ej wieczorem w lokalu Sekretariatu. Referaty wygłoszą pp. inż. Zaliński p. t. „Kapitał” oraz dr. Ulatowski „Niebezpieczeństwo broni chemicznej”. O liczny udział członków i sympatyków Z. L. - N. w Grudziądzu uprasza (137) ZARZĄD.

—(rt) Zebranie miesięczne Kom. Pań Mil. św. Wincentego a Paulo odbędzie się w piątek dnia 30-go stycznia br. o godz. 5-ej popoł. w salce parafialnej. Na porządku obrad wykład ks. dziekana Dembka i sprawa rekolekcji. O jak najliczniejszy udział Pań uprasza (426) ZARZĄD.

—(rt) Tow. Sportowe „OLIMPJA (oddział piłki nożnej) uprasza wszystkich członków o przybycie na zwykłe zebranie miesięczne, odbyć się mające w piątek dnia 30. 1. br. o godz. 8-mej wieczorem w lokalu p. Kellasa przy ulicy Józefa Wybickiego. O liczny udział prosi (409) ZARZĄD.

Z KIN.

✦ Kino „ORZEL”. Prawdziwa atrakcja Grudziądza jak zresztą i całego świata jest Mary Piekford w obrazie „Rosita, śpiewaczka ulicy” genialnej reżyserji Ernesta Lubicza. Sądząc z jednoznacznej opinii całego świata, jest to film stworzony z wielkim rozmachem, potężna intuicja artystyczna i dokładnym zrozumieniem życia, w ramach którego toczy się akcja. Widzimy, zda się potęgę bijącą z każdej sceny. Z każdego fragmentu scenicznego, widzimy to przeobrazienie napięcia, pod wrażeniem którego dech w piersi zamiera i wierzymy, że i tym razem geniusz Lubicza nie zawiedzie. W dodatku Pań i Pałachon w obrazie p. t. „Tancerczka” wywołują huragan szczerego śmiechu.

Z Pomorza

—** NOWEMIASTO, pow. lubawski. (Tyfus). Z dnia na dzień zdarzają się tu wypadki zapadnięcia na tyfus, które się kończą zwykle śmiercią. Według orzeczenia komisji

Ulepszenia w dziedzinie dentystyki.

Epokowy wynalazek amerykańskiego doktora. — Nowy sposób plombowania zębów. — Zabezpieczenie od zatrucia krwi. — Plombowanie amalgamem miedzi.

Grudziądz, 29 stycznia.

Pisma nowojorskie rozpisują się szeroko w dniach ostatnich o wynalazku dr. Husbrand z Toronto (Kanada) z dziedziny dentystyki.

Wynalazł on nowy sposób plombowania zębów, który o tyle jest lepszy od poprzednich, że jednocześnie jest środkiem zapobiegawczym.

Wynalazca twierdzi na podstawie wieloletnich doświadczeń, że plombowanie zębów specjalnym amalgamem miedzi wypełnia i zatyka szczelnie

otwór w korzeniach zęba i nie dopuszcza do krwi człowieka trucizny, która zwykle powstaje w próchnięjących zębach.

Ogólne zdanie lekarzy stwierdza, iż trucizna ta, dostając się do krwi, powoduje różne choroby, między innymi reumatyzm, choroby oczu, przypadłości serca.

Sposób plombowania zębów, wynaleziony przez dr. Husbrand, jeśli okaże się istotnie praktycznym i usuwać zdoła truciznę z zębów — uratuje ludzkość od wielu chorób i od śmierci.

Sfotografowanie tajemniczego straszyla.

Naukowe wyjaśnienie „strasznych mar”. — Nalagowe picie męża przyczyną śmierci jego obydwojch żon. — Wizyta damy w czerni. — Odwaga córki kapitana. — Sfotografowanie tajemniczego ducha. — Druga żona pijaka odwieża własny dom.

Znany włoski badacz okultyzmu Bozzano, wydał książkę, w której przytacza cały szereg wypadków pojawienia się duchów, usiłując wytłumaczyć te zjawiska w sposób naukowy. Do najbardziej ciekawych wydarzeń tego rodzaju, zbadanych również sumiennie przez angielskiego okultystę Meyersa, należy następujące przeżycie młodej Angielki.

W pewnej angielskiej rodzinie zmarła pani domu. Zrozpaczony wdowiec zaczął pić. W kilka lat później poślubił on znowu drugą kobietę, która się napróżno starała odzwyczaić go od alkoholu. Złamana ciężkim życiem z mężem, zmarła niedługo i druga żona.

Dom został odnaleziony przez niejakiego kapitana Mortona, którego córka była naocznym świadkiem następującego wydarzenia:

— Udałam się właśnie — opowiadała — do mojego pokoju, nie zdążyłam się jeszcze położyć, kiedy posłyszałam, że ktoś się zbliża do moich drzwi. O tak późnej godzinie nie oczekiwałam żadnej wizyty, sądząc jednak, że to przyjechał ktoś z krewnych z prowincji otworzyłam drzwi. Zdziwiłam się widząc, zobaczywszy w sieni wysoką damę w czerni. Nieznajoma zeszła na dół po schodach, ja za nią. Nagle świeca, którą wzięłam ze sobą, zgasła mi w rękę, wobec czego uznałam za stosowne powrócić do mojego pokoju.

Długo myślałam jeszcze o tym wydarzeniu. Halucynacja wydawała mi się kompletnie wykluczona. Widziałam najwy-

rażniej twarz przestroną chusteczką, wysoką postać i czarną suknię. Kobieta ta robiła wrażenie żałobnej wdowy.

Opowiadanie córki kapitana nie miałooby oczywiście żadnego naukowego znaczenia, gdyby w przeciągu następnego roku widmo nie ukazało się także innym osobom.

W kilka tygodni potem tajemnicza dama w czerni znowu pokazała się córce kapitana. Panna Morton wzięła na odwagę i przemówiła do widma w chwili, gdy tajemnicza kobieta w czerni weszła do pokoju i położyła się na sofie. Widmo otworzyło usta, jak gdyby mówić chciało, ale z warg nie wydobyło się żadne słowo, tylko głębokie westchnienie. Potem czarna dama powstała ze sofy, podeszła do drzwi i znikła bez śladu.

Niejednokrotnie miss Morton usiłowała dotknąć widma ale wymykało się jej zawsze. Pewnej nocy trzy siostry panny Morton oraz kucharka również zobaczyły tajemniczą damę w czerni. Nietylko zobaczyły, ale słyszały szelest jej kroków. Przez dwa lata widmo nie pojawiło się aż wreszcie znowu ukazało się pewnego wieczora. Wydawało się ono jednak o wiele mniej zmateriałizowanym aniżeli dawniej.

Wówczas to pannie Morton przyszło na myśl sfotografować zjawisko. Płyta fotograficzna uchwyciła kontury tajemniczej damy w czerni i umożliwiła zidentyfikowanie jej z ową nieszczęśliwą kobietą, która w tym domu przez wiele lat żyła i cierpiała.

sanitarnej tyfus ten, jako tyfus brzuszny, a nie płamisty, rozpowszechnia się przez spożywanie nieprzepracowanej wody, zawierającej zarazki tyfusowe.

—* CHOJNICE. (Tragedja domowa.) W pobliskiej wiosce Lotyni zdarzyło się w ostatnią niedzielę w południe smutne ale ciekawe zajście. Małżonkowie Kraska pokłócili się przy obiedzie z powodu tego, że żona swemu mężowi dała mięso z kością, a sobie wzięła kawałek bez kości. Mąż niezadowolony tem, nderzył swą żonę właśnie tą kością, wobec czego żona jego odpowiedziała mu odrazu... nożem, i to w dodatku nawet bardzo poważnie, bo przecięła mu główną żyłę na szyi tak, że musiano dopiero przywołać lekarza z Chojnic celem zaszycia mu zadanej rany.

—** WEJHEROWO. (Konfiskata tytoniu.) Policja państwowa skonfiskowała Janowi Matejki 2150 przemyconych papierosów, w chwili gdy je chciał sprzedać niejakiemu Janowi Żelewskiemu z Wejherowa. Przy rewizji dokonanej znaleziono dalsze ilości papierosów gdańskich, które skonfiskowano, a przemytnika podano do ukarania.

(Wypadek samochodowy.) Z końcem ubiegłego tygodnia na szosie pomiędzy Szemudem i Przetoczynem uległ nieszczęśliwemu wypadkowi samochód p. starosty dr. Chmieleckiego. Samochodem tym wracał z pogrzebu matki ks. proboszcza Tomaszewskiego w Szemudzie starosta, jego żona, ks. prof. Partyka i ks. proboszcz Golański z Góry. Wkrótce po wyjeździe z Szemuda samochód z niewiadomej przyczyny wjechał na drzewo; wskut. silnego wstrząśnienia osoby, znajdujące się w samochodzie, wypadły, przyczem oboje państwo dr. Chmieleccy doznali bolesnych pokaleczeń. Obydwaj księża cudem tylko uniknęli porażek. Szofer również wyszedł z wypadku bez obrażeń.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

ZJAZD RADY ZWIĄZKÓW TOWARZYSTW KUPIECKICH ZACHODNIEJ POLSKI w KATOWICACH.

Katowice, 24 stycznia.

Dzisiaj obradowała tu na swym trzecim posiedzeniu „Rada Związków Zachodniej Polski” czyli t. zw. Razapol. W zebraniu brali udział jako delegaci z Pomorza, prezes p. Tadeusz Marchlewski, z Wielkopolski p. dyr. Sikorski, ze Związku Śląskiego pp. prezes Jerzykiewicz i dyr. Nowakowski. Poza tem w charakterze gości przysłuchiwali się p. senator i komisarz śląskiej Izby Handlowej Kowalczyk, przedstawiciele województwa i szereg członków zarządu miejscowego Związku Tow. Kup. Obrady, które z przerwą obiadową trwały do późnego wieczora odbywały się w sali ratuszowej. O godz. 12.30 przyjął delegatów Rady p. wojewoda śląski, omawiając z Radą położenie handlu na Śląsku i dezcyderaty miejscowego kupiectwa, którego położenie wskutek konkurencji subwencjonowanego przez Niemcy handlu obcego, jest nad wyraz trudne. Z ważniejszych uchwał, które ponownie stwierdziły zupełną jednomyślność władz naczelnych Związku Polskiego Zachodniej, nadmienić należy:

1. Przejęcie po wysłuchaniu referatów obecnych na obradach i znanych z swych artykułów prasowych pp. kapitana Sprunga i kapitana Stankiewicz za statku „Lwów”, przez Razapol patronatu nad mającym powstać towarzystwem budowy floty handlowej. Dalszą

organizację polecił Razapol Związkowi Poznańskiemu, (był to wniosek Pomorza).

2. Uchwalenie bezwzględnego bojkotu Targów Gdańskich i odezwę do Razapolu do wszystkich Związków i towarzystw, do społeczeństwa i Rządu (wniosek Związku Tow. Kup. na Pom.);

3) Zjazd kupiectwa Polski zachodniej w Grudziądzu w czerwcu podczas wystawy pomorskiej wraz z udziałem kupiectwa z innych dzielnic. Razapol wszedł skład prezydium honorowego zjazdu (wniosek Pomorza);

4. Wzajemna wywiadownia handlowa z uwagi na coraz częstsze upadłości;

5. Nowy statut Rady i regulamin dla sekretariatu Razapolu.

6. Własny projekt nowelizacji podatku przemysłowego, uznając dotychczasowe zarządzenia rządu za niewystarczające i wprowadzające chaos w poszczególnych przedsiębiorstwach.

7. Podjęcie rokowań z Bankiem Cukrownictwa w sprawie dogodniejszych warunków przy dostawie cukru i usunięcie systemu uprzywilejowania.

8. Energiczna walka z obecną ustawą o Kasach Chorych jako instytucjami mającymi się ze swym celem, kosztem pracobiorców i pracodawców. Wybrano specjalną komisję, która uzgodni działalność Razapolu z Izbami Handlowymi i innymi organizacjami, zmierzającymi do tego samego celu.

Po omówieniu jeszcze szeregu poufnych spraw, przejął śląski Związek sekretariat Razapolu, który prowadzić będzie aż do kwietnia. Następne posiedzenie Rady odbędzie się w Poznaniu. Przebieg obrad był bardzo poważny i interesujący.

— UMOWA HANDLOWA POLSKI Z WĘGRAMI WKRÓTCE BĘDZIE ZAWARTA. Jak się dowiadujemy, p. Węclawowicz, naczelnik Wydziału traktatowego w M. P. i H. wyjeżdża w tych dniach do Budapesztu w celu przystąpienia do pertraktacji o umowę handlową z Węgrami. Projekt traktatu w głównych zarysach jest już gotów i można się spodziewać iż w niedługim czasie zostanie podpisany.

— DROBNI PŁATNICY PRZY EGZEK. ŚCIĄGANIU ZALEŻNOŚCI PODATKOWYCH MAJĄ BYĆ OSZCZEDZANI. Do Ministerstwa Skarbu w ostatnich czasach wpłynęło mnóstwo skarg. — Zaległości przez odmienne urzędy skarbowe, są ściągane z bezwzględna surowością. Ostrze egzekucji zwraca się w pierwszej linii ku drobnym płatnikom.

Wobec tego Min. Skarbu przypomina swemu podwładnemu personelowi okólnik M. S. Z. D. P. O. z 18-go grudnia 1924 r., który między innymi mówi: „w interesie Skarbu leży przede wszystkim jaknajszysze ściąganie większych zaległości od płatników ekonomicznie silniejszych, skierowane wzmocnionej akcji egzekucyjnej przeciw płatnikom drobnym, w szczególności przeciw

drobnym właścicielom rolnym, obecnie nie leżało w intencji Ministerstwa Skarbu. Urzędy (Inspektoraty) Skarbowe tylko płatnikom zalegającym z wpłatami podatku gruntowego, dochodowego i majątkowego w łącznej kwocie ponad 300 złotych mogą wysłać bezwzględnie przewidziane w p. I art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. pisemne wezwanie (upomnienia); bezwzględne egzekwowanie drobnych kwot zaległości nawet przy dużym wysiłku organów egzekucyjnych z natury rzeczy nie może przynieść oczekiwanych rezultatów finansowych i winno być odłożone na czas późniejszy.

— PODATEK DOCHODOWY ULEGNIE RADYKALNEJ ZMIANIE. W roku 1924 podatek dochodowy najbardziej odbiegał — z pośród innych podatków — od zamierzonej wysokości jaka miała być uzyskana. Powyższy podatek okazał się zupełnie wadliwie skonstruowany wobec czego komisja skarbowa Sejmu uchwaliła w trzecim czytaniu nowelę do ustawy o podatku dochodowym.

Nowela podwyższa progresję dla dochodów powyżej 8 000 zł. rocznie i obniża progresję powyżej 12 000 złotych.

Komisja Skarbowa kładzie oprócz tego duży nacisk na należyte wyszkolenie aparatu urzędniczego w zakresie wymierzania podatku dochodowego.

Opodatkowanie będzie się rozpoczynało od dochodu 2 500 zł. rocznie powyższe wynagrodzenia będą opłacały 15 procent rocznie. Od dochodu rocznego, wynoszącego 3 000 zł — 2 proc. itd.

SKALA PODATKÓW DOCHODOWYCH NA MIESIĄC LUTY.
Komunikat Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych za najemną pracę na całym obszarze Rzeczypospolitej był w miesiącu lutym 1925 r. dokonany w dotychczasowym trybie według poniższej skali:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
w złotych polskich			
1	3.212	4.282	2,
2	4.282	5.233	2,1
3	5.353	6.959	2,2
4	6.959	8.565	2,2
5	9.665	10.171	2,3
6	10.171	11.777	2,5
7	11.777	13.383	2,9
8	13.383	15.167	3,8
9	15.167	16.952	3,8
10	16.952	18.736	4,2
11	18.736	20.521	5,0
12	20.521	22.505	5,8
13	22.305	23.197	6,7
14	23.197	24.536	7,5
15	24.536	25.674	9,2
16	25.874	27.656	10,0
17	27.658	29.443	10,4
18	29.443	31.233	12,9
19	31.233	33.458	14,2
20	33.458	35.688	14,7
21	35.688	37.119	15,3
22	37.919	40.150	15,8
23	40.150	42.380	16,5
24	42.380	44.611	17,1
25	44.611	46.841	17,8
26	46.841	49.072	18,4
27	49.072	51.02	19,0
28	51.302	53.533	19,6
29	53.533	80.300	20,2
30	80.300	107.066	20,9
31	107.066	133.833	21,6
32	133.833	160.600	22,3
33	160.600	200.750	23,0
34	200.750	321.200	23,5
35	321.200	401.500	25,5
36	401.500	525.333	27,0
37	525.333		28,5

Na obszarze Województw: Wielkopolskiego, Pomorskiego i górnośląskiej części województwa Śląskiego, należy na rzecz gmin miejskich i powiatowych Związków komunalnych potrącać równocześnie z podatkiem państwowym, podatek w wysokości 3 procent wypłaconego wynagrodzenia, poczynając od 4 stopnia powyższej skali. Potrącone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do właściwej Kasy Skarbowej. Zamacza się, że skala powyższa ma stosowanie do uposażeń wypłaconych w lutym 1925 r., ale należnych za luty 1925 r.

Za ministra skarbu: (—) Czechowicz, dyr. dep.

Poznańskie Notowania Zbożowe

z dnia 28 I. 1925.

Ceny w złotych loco Poznań za 100 kg. w ładunkach wagonowych

Zyto 100 kg.	— 31,75
Pszonca	37—39
Jęczmień zwyczajny	
Jęczmień browarowy	25,50—27,50
Owies	26,50—27,50
Maka żytnia	45,50—47,50
Maka pszenna	57—60
Ospra żytnia	— 21,50
Ospra pszenna	
Ziemniaki fabr.	— 4,30
Groch polny	22 00—25 00
Groch Victoria	30 00—34 00

DRUKARNIA POMORSKA T. A. W GRUDZIĄDZU.

Redaktor odpowiedzialny: Józef Kislewski.

Obwieszczenia urzędowe władz miejskich.
Według prawa prasowego odpowiada za dzień niniejszy nadzorca prasowy Damszy Raszowski w Grudziądz.

OGŁOSZENIE.

Magistrat udzieli najwcześniej dającemu zezwolenie na ustawienie stacji benzynowych na ulicach miasta Grudziądz, i to na Placu 23-go Stycznia i Głównym Bynku.

Oferci winni wpłynąć do niżej poipisanego Urzędu. 1458
Grudziądz, dnia 26 stycznia 1925 r.

MAGISTRAT
Wydział V. Budownictwo.

Licytacja przymusowa

W sobotę, dnia 31 stycznia 1925, o godzinie 10-tej przed południem odbędzie się w Urzędzie Skarbowym ul. Sienkiewicza nr. 12, parter pokój L. 4, sprzedaż następujących przedmiotów nieużytkowych: 1457

5 żakietów damskich wełnianych, 5 par trzewików męskich, 3 suknie jedwabne, 2 płaszcze sukienne damskie zajętych na pokrycie załagłości po atakach.

Urząd skarbowy podatków bezp. i opłat skarbowych w Grudziądz

Licytacja sądowa.

W sobotę, dn. 31 stycznia 1925, o godz. 12 w poł. sprzedaż będą za gotówkę:

Szafę szklaną, 4 lustra duże, 2 krzesła, 100 taczek papieru, torbki damskie walizki lustra małe, biżuteria, garnitury damskie i rozmaite inne przedmioty.

Miejsce sprzedaży ul. Lipowa 44
469 JARANOWSKI, komornik sądowy

4 tanie dni

Ceny przerażająco zniżone! Korzystajcie z okazji!

Konfeksja damska

- Plaszcze z trwałych materj. 25.00 **16⁰⁰**
- Plaszcze welur. w dobrych gat. 50.00, 40.00 **32⁰⁰**
- Plaszcze zimowe z futrem 85.00 **72⁰⁰**
- Suknie szewiot. najmodn. wykończ. 28.00, 14.00 **9⁰⁰**
- Suknie trykot. w ładn. kolorach 22.00, 18.00 **13⁰⁰**
- Bluzki barchan. modne rysunki 4.80 **3⁸⁰**
- Bluzki etam. i tryk. białe i kolorowe 8.50 **6⁸⁰**
- Spódniczki szew. w eleganckich fasonach 9.50 **7⁸⁰**
- Swetry damskie wełniane 18.00 **8⁵⁰**

Konfeksja męska

- Garnitury męskie z trwał. materj. 35.00, 28.00 **24⁰⁰**
- Garnitury męskie z dobr. materj. bostonu 52.00 **45⁰⁰**
- Palta męskie flauszowe 45.00, 35.00 **29⁰⁰**
- Palta zimowe s. najlepsz. czarn. mat. 135.00 **115⁰⁰**
- Spodnie męskie w wielkim wyborze 9.50, 5.50 **4⁰⁰**
- Spodnie kamgarn. w modnych fasonach . 28.00 **25⁰⁰**
- Swetry męskie z czystej wełny 12.50 **7⁵⁰**

— Pozatem wielka —
partia konfekcji dziecięcej
po nader niskich cenach

Sprzedaż

Losos wędzony
węgorz wędzony
fiandry duże, łusie pomuchle wędzone
piklingi łusie szprotki
śledzie opiekane w puszkach po 40-50 szt. za puszkę 6.50 zł
Minogi 40-50 sztuk w puszcze, za puszkę 27 zł
Matjasy angielsk.

SERY
wszelkiego rodzaju w wielkim wyborze
poleca
T. Malinowski,
skład towarów spożyw.
Toruńska 10,
470J telefon 271.

Dobrze prosperujący
ZAKŁAD
fryzjerski
z wyborową klientelą, miejscową, natychmiast na sprzedaż.
K. Taptanowski,
363 Czersk.

2 piece kaflowe na sprzedaż B. Berkowski,
Biskupia 20. (393)

Capie
Organ now
złów na składzie
Wład. Kućerski
6a Pańska 19

ff. łososia wędzonego
font 6,— z
łososia świeżego
ryby żywe
szprotki 1.40 gr
piklingi
śledzie świeże
font 50 gr
poleca
B. SIPPPEL, Kościelna 1
465 telefon 622.

Wyżel
brunatny, 10 miesięcy
do sprzedania
Forteca (Grudziądz)
u wachmistrza
400 Szczodrowskiego.

Kupna

Kupę **łóżko**
używane (Folzbett) 404
Dratwa Kościelna 19

Szmechel i Rozner

Sp. Akc.
Grudziądz, ul. J. Wybickiego nr. 2/4

Poszukuję od 15 lutego dla niego skła u i stroju kapeluszy damskich 329
MODNIARKE
która bęgle, gustownie i samodzielnie pracuje. Dobra płata i wolna pensja. Warunki płaty i fotografję nadesłać **M. Roldówna** tablonowe (Pom.), ul. Główna nr. 1a.

Winiarnia W. MARX
Mickiewicza 28. — W czwartek, 29 bm.
Wołowa pierś peklowana
z kartofelkami w buljonie
nogi wieprzowe z grochem i kapusta
FLAKI 416

Kawiarnia Chelmińska
ulica Chelmińska nr. 54
We wtorek, dnia 3-go lutego br.

Kiszki z kapustą.
O hojny udział uprasza Gospodarz. 419

M. Hoch, Michale
W sobotę, 31 stycznia o godz. 7-począwszy
Zabawa Maskowa
Premjowane dwóch najlepszych masok.

Mam większą ilość
łóżek żelaznych
biało-lakierowanych dla dorosłych i dzieci na składzie po cenach korzystnych
Wł. Lutobarski - Grudziądz - ulica Toruńska 15
skład żelaza i mat. budowl. 461

Szanowni Państwo! Państwo kupujcie butelki elegancko trwałe i tanie 1436
U kogo?
Tylko u Podgórskiego!
poczta: ulica Buty 4 a pp. licerow. ceny bezkonkurencyjne
Uwaga: Grudziądz, ulica Słoni 18

Fabryka Rowerów INVENTIA
Tow. Akc.
w Poznaniu
402J poleca
ROWERY własnego wykonania męskie i damskie z najprzedniejszego materiału z łącznikami zewnętrznej wewnątrz lutowanymi.
Cztery pierwsze nagrody w Winiarach
o m strzostwo miasta Poznania używa rower Inwentia
Fabryka urządzona na produkcję dzienną
100 rowerów Sprzedaż tylko handlarzom rowerów

Dziś Premiera!!!
Z okazji 30 - letniego jubileuszu istnienia kinematografu jubileuszowy film p. t.:
„Rosita, Śpiewaczka Ulicy“
Potężny dramat życiowy w 10 aktach. Reżyser: genialnego **ERNESTA LUBICZA.**
W roli tytułowej **Mary Pickford.**
92,685 osób polubiło przez 4 tygodnie jednocześnie w 2-ch kinach stolicę słęka i czarującą **Mary Pickford** w największym, o niebywałym napęciu filmie świata. Mimo ogromnego nakładu kosztów ceny niepowyższone. 468

Pat i Patuchon
w obrazie p. t. „Tancerzka“ w 6 aktach.
Kapitałnych scen które odbywają się w związku z ich nowym zawodem nie potrafią opisać, tak równieś na ich widok powstrzymać się od śmiechu.
Tylko do 1-go lutego włącznie codzie nie o godz. 6-tej i 8-mej w niedzielę o godz. 4-6 i 8-mej.
W niedzielę, o godzinie 2-giej **Wielkie Przedstawienie dla dzieci z Pat i Patuchonem**

10-te Wschodnio - Europejskie Targi w Królewcu
15-18 Intego 1925 r.
Największy rynek towarowy Wschodniej Europy!!
Przeszło 2500 wystawców wszelkich branż.
Informacji udziela Przedstawiciel na Grudziądz: Arnold Krędele Mickiewicza 3. Księgarnia i skład nut.

Przyjmujemy wnioski na Osady Rentowe
naznaczone przez Główny Urząd Likwidacyjny do sprzedaży.
Polski Bank Parcelacyjny
Bydgoszcz, ulica Jagiellońska nr. 54. 1453

Sp. Akc. »Nasz Sklep«
Oddział w Grudziądz
Sienkiewicza 8, telefon nr. 173
poleca: 397
materiały piśmienne, artykuły biurowe, przybory kreślarskie oraz wszelkie prace drukarskie.

Posady
Poszukuję 407
pomocnika fryzjersk.
Radziwiłła 20.

Uczniwą (460)
s. u z a c ę
do wszelkiej pracy poszukuje natychmiast
Wł. Lutobarski,
skład żelaza mat. budowl.
Grudziądz Toruńska 15.

Mieszkania
POKÓJ umebl.
skromny z osobn. wejściem od 1 lutego br. do wynaj 366 Nadgorna 2, p.

Elegancko 399
umebl. pokój
do wynajęcia
Czerwono-Dwórna 13, skład.

Pokój umebl.
z osobnym wejściem, nadający się na biuro. natychmiast lub od 1. 2. br. poszukiwany.
Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 403

Pokój umeblowany
do wynajęcia 402
Kłodzki 19, 1 ptr. l.

Wszelkiego rodzaju prace blacharskie i do lutowania
przyjmuje i wykonuje takowe dobrze, tanio i po cenie przystępnej
H. Grabowski, warsztat budowlano-blacharski i instalacyjny
Grudziądz, Spichrzowa 6. Telefon 449

Plac 23 Stycznia nr. 23. **Jakobson.**
ZĘBY piombry od 2,— zł-począwszy w pierwszym na odpłatę rzednem wykonaniu.

Dobrze umebl. frontowy **POKÓJ**
od 1. 2. lub 10 do wynajęcia
Kościelna 40/4, II piętro lewo

Dzierżawy
Tutejsza 451
kuźnia
gminna jest od 1. 4. br do wdzierżawienia
Kowale z w. aso. urządzeniami pilni i sumiennymi pracownicy. mogą nadesłać oferty do
Sołectwa Rycinowa,
poczta Świecie wieś.

Ożenki
PANNA
blondynka, średa wżro tu lat 26, sobrogo oba. asteru lecz sbroza pra nie zapoznał pana lub wdowca w wieku 30-40 lat w celu **zamażpójścia**
Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 411.

Różne
Młody handlowiec pragnie nauczyć się języka niemieckiego.
Oferty z warunkami do Głosu Pom. pod nr. 398

Koncesjonowany **Poródok dziecięcy**
(dotychczasowy od 5 lat **SZEWSKA 15.**
Przyjmujemy od 1. 2. br. kilkoro dzieci w wieku od 4 do 8 lat. Lokal obszerny wstrorowa opieka, metoda najnowsza. 442 Zarząd.

Handlarze domo. różni
pokrywają swoje za-potrzebowania na materiały męskie i damskie najkorzystniej w **Polskiej Centrali Handlowej**
Bydgoszcz Kościelna

Fotografje paszportowe
wykonuje
swil. na oczekaniu
fotograf **J. Dessonneck,**
383 Wybickiego 9.

Uebin
Najlepsza pasta do obuwia